

TONTTU HUMPPIS JA ENSIMMÄINEN JOULUTYÖ

Tonttu Humppis on vasta tullut täysi-ikäiseksi, joten hänkin voi nyt aloittaa joulutyön metsässä samoin kuin hänen vanhemmat veljensä ja siskonsa. Vanhempi veli tonttu Pattis työskentelee ikkunoiden kurkistelijana Pattijoella. Forssis kurkistelle ikkunoista Forssassa ja Loimis veli Loimaalla. Vanhin veli Helsis ja hänen apulaistonttunsa ovat joka jouluna työssä Helsingissä. Helsis on opettanut kymmeniä vuosia muita tonttuja ja antaa tärkeitä neuvoja ja vinkkejä joulutouhuista. Tänäkin vuonna tonttu sisarukset lähtevät kiertämään koko Suomen maata, joka ikiseen paikkaan, työskentelemään metsässä myös kurkistelemaan ikkunoista ja katsomaan ovatko lapset kilttejä? Tuhansia sähköposteja tulee Pukille ja Muorille Korvatunturille tontuilta. Myös Humppis odotti joulun aikaa ja oli monet vuodet harjoitellut Korvatunturilla ja joulupajalla Rovaniemellä tekemään joulutyötä. Hän oppi kaikki tehtävät, jotka täytyy osata tehdä, kun kasvaa isoksi ja pääsee joulutyöhön Humppilan metsään.

Humppis istui omassa huoneessaan ja tarkisti muistilappua.

”Muistatko kaiken?” kurkisti Muori ovelta. Humppis oli niin syvissä ajatuksissa, että vähän säikähti. Muori tuli huoneeseen, silitellen lempeästi Humppiksen päätä ja sanoi: ”Älä jännitä, kaikki menee hyvin. Muista myös, että me Pukin kanssa aina autamme, jos joudut johonkin jännään paikkaan”.

Humppis pisti läppärin reppuun ja kännykän teholaturiin, joka latautuu revontulenloisteesta, jota latausta riittäisi koko joulun ajan.

”Nyt on kaikki valmista”, sanoi Humppis.

Muori halasi häntä ja sanoi: ”Huomenna on aikainen herätys. Nyt nukkumaan.”

”Mutta kuinka monta tuntia matka kestää, kun pääsen Humppilan metsään? Katsoin kartalta, että Humppila on 1200 kilometrin päässä Korvatunturilta. Mihin aikaan olen perillä?”

”Matka ei kestä kauan”, huusi Pukki käytävältä. ”Tiedätkö Humppis, minäkin sain joululahjan veljeltäni Santalta. Ja arvaa mitä? Uskon, että ei kukaan arvaa, minkä lahjan minä sain!” Pukki nauroi niin tyytyväisenä.

”No kerro, kerro minkä?”. Kysyi Muori. ”Voi Muori, tänä vuonna voimme tehdä monet jouluasiat paljon nopeammin!” ”No kerro, minkä lahja sinä sait?”

”Turboreen, joka kulkee 1000 kilometriä tunnissa! Miettikää, 1000 kilometriä tunnissa!”

Pukki oli niin onnellinen että vielä toistaa ja toistaa. ”1000 kilometriä tunnissa! Ja lisäksi, moottori toimii tuulivoimalla. Tankki täytetään tuulella ja matkaan! Aivan uskomaton!” iloitsi Pukki.

Humppis ja muori tuijottivat Pukkia, ja heidän kasvoiltaan näkyi, että he eivät vielä ymmärtäneet mitään.

Pukki yritti selittää, miten reki toimii. Sitten hän sanoi: ”Kyllä minun täytyi olla varmasti tosi kiltti, kun sain niin hyvän lahjan!

Mutta rakas muori, sinäkin sait lahjan veljeltäni Santalta”.

Pukki juoksi käytävällä ja toi paketin. Hän antoi paketin Muorille.

Paketissa oli viesti. ”Rakas ystäväni Muori! Hyvää Joulua sinulle ja koko perheellesi! Nähdään Joulun jälkeen, kun meilläkin on yhtä kiireinen aika kuin teilläkin. Halataan kaikkia ja Hyvää Joulua koko Suomen väelle!”

Muori avasi paketin ja siellä... ”Mikä tämä on?” Muori pyöräytti silmiään, katsoi ja katsoi mutta ei vielä kukaan tiennyt, mitä tämä oli.

”Tämä on kypärä! huudahti Humppis. Katso Muori, tämä on tekno-tonttukypärä, siihen kuuluu korvakuulokkeet, kosketusnäytöllä toimiva kaukosäädin. Joo, olen nähnyt yhden videon uusista joulutyövälineistä. Helsis näytti meille. Kyllä tiedän miten tämä toimii”

”No, miten?” Jopa Pukki alkaa ihmetellä.

Humppis otti penkin ja asensi sen Muorin viereen. ”Ole hyvä Muori ja istu”. Muori istui kiltisti. Pukki katseli ja ihmetteli, mikä tämä oikeasti on? Humppis laittoi tonttukypärän Muorin päähän, kytki kuulokkeet, mikrofonin, näytön ja painoi play kosketuspainiketta. Mutta ei tapahtunut mitään. Hmmm..., mietti Humppis. Hän vielä tutki kypärää. Muori istui liikkumattomana. Ai niin, unohdin! Ilahtui Humppis!

Joo, tupsu! Kypärän tupsu on tehty erikoislangasta ja se toimii antennina niin kuin meidän tonttulakeissa, mutta meillä on vanha malli. Muorin kypärä on ihan uusinta teknologiaa.

Joo, kypärässä on antennipainike. Jos metsässä ei ole kenttää, painetaan antennipainiketta. Humppis painoi nappia ja tupsu alkoi nousemaan.

”Nyt kokeillaan uudestaan” Ja hän painoi play kosketuspainiketta.

Näytöltä näkyi kaikkien tonttujen nimet, Suomen kartta ja joulumusiikki soi. Muori seiso liikkumattomana kuin patsas. ”Älä jännitä Muori, tämä on uutta teknologiaa, ei hätää. Kyllä sinäkin opit kuinka tämä toimii”, nauroi Humppis.” Katso Muori, tästä näytöltä voit nähdä kenen kanssa haluat puhua tai lähettää viestin. Se toimii niin kuin kännykkä.

Paina esimerkiksi nappia Pukin nimen ja kuvan kohdalla”.

Muori painoi nappia ja yhtäkkiä alkoi soida, Joulupukki, Joulupukki, valkoparta ... ”

”Jaahaa”! Pukki otti vyölaukusta oman puhelimen ja siellä näkyi, että Muori soittaa. Hän avasi puhelimeen ja kirkas ääni sanoi ”Halloo, Muori täällä”

”No niin, nyt toimii!” ilahtui Humppis. Mutta Muori seiso i vielä paikallaan, kasvoillaan selvä hämmennys, vaikka kiinnostus oli suuri.

”Joo, täytyy harjoitella”, sanoi Muori. ”Kyllä tontut pajalla auttavat sinua, Muori”, sanoi Humppis.

Muori käveli edes takaisin huoneessa kypärä päässään, sääteli sitä paremmin istuvaksi ja kun katsoi peiliin, hän hihitti: ”Voi Herran jestas!” ja sitten vielä vilkaisi peiliin, itseksensä sanoi: ”No, ei hassumpaa!” Hän koski antennitupsuun ja sanoi: ”Joo, uusi teknologia!”. Hymyillen hän lähti käytävälle. Käytävällä Muori pysähtyi, kokeili vielä näyttöä ja painoi nappia jossa luki, kaikki tontut. Ja koko talossa alkoi soida ”Tip tap tip tap tip tip tap”. Muori sanoi mikrofonin: ”Hyvää yötä tontut, huomenna on jännittävä päivä, varhain aamulla lähdetään.” Valtaisa määrä hymynaamoja alkoi saapumaan näytölle. ”Jees!” sanoi Muori. ”Jees, onnistui!” Tyytyväisenä hänkin meni nukkumaan.

Kello viisi aamulla kaikkien kännykät soivat ja reipas Muorin ääni sanoi: ”Huomenta, huomenta, aamupuuro on valmis. Hampaiden pesulle ja syömään!”

Pian Korvatunturin keittiö täyttyi hulinasta, ilosta ja pipareiden tuoksusta. Muori, tonttukypärä päässä, antoi mikrofonilla ohjeita keittiöapulais-tontuille.

Tontut söivät riisipuuroa ja kuiskivat: ”Näyttää siltä, että Muori on niin tyytyväinen lahjasta!”

Ja niin koko Muorin olemuksesta oli nähtävissä, että tänä jouluna joulutouhut sujuvat aiempia vuosia paremmin.

Aamiaisen jälkeen kaikki tontut kokoontuivat pihalla turboreen viereen.

”1000 kilometriä tunnissa, ihmettelivät tontut ja tuulivoimalla toimii! Joo, huippu siisti!”

”Onko kaikki paikalla? Menkää rekeen ja istukaa omalle paikalle.

Penkeissä on nimi ja digitaalinen seuranta, joka antaa minulle tiedon, että kaikki tontut ovat reessä”, kommentoi Pukki asiantuntijana.

Tontut istuivat vuorotellen omille paikoilleen. Pukki istui kuljettajan paikalle ja Muori istui viereen.

Hetken kuluttua reessä näkyi teksti ja kuului ääni: ”Lähtö on valmis, kaikki tontut paikalla. Hyvää matkaa ja muistakaa laittaa turvavyöt kiinni. Reen hytti suljetaan. Seuraava pysäkki, Rovaniemi”

Yhtäkkiä reen kyljestä alkoi nousta lasinen kansi, jossa oli pyöreä katto täynnä värikkäitä valoja. Reessä soi, ”Joulu saapui jokaiselle, lapsille ja aikuisille...” Pukki tarkisti vielä kerran tekniset vivut ja painoi start-nappia. Reki lähti ensin hitaammin tekemään pienen mutkan metsässä, sitten vauhti kiihtyi ja reki nousi pehmeästi ylös. Tontut istuivat niin hiljaisina ja vähän jännittyneinä.

Reen näytöstä kuului: ”Matkamme sujuu erinomaisesti. Voitte nauttia lämmintä glögiä. Glögipullot löytyivät penkin taskusta”. Tunnelma reessä oli hyvin jouluinen ja lasikaton läpi näkyi vielä tähtiä jotka vilkuttivat tontuille. Mutta taas tuttu ääni ilmoitti: ”Hetken kuluttua laskeudumme Rovaniemelle, Joulupukin pajalle. Pitäkää turvavyöt kiinni”.

Joulupukki ilmoitti mikrofoniin: ”Muori ja pajantontut, olkaa valmiina. Ja työniloa teille. Tästä se taas alkaa joulun valmistus!”

Pian turboreki laskeutui pehmeästi Joulupajan pihalle. Pitkä jono tonttuja juoksi pajalle ja Muori, teknotonttukypärä päässään, vielä seisoj ja heilutti käsillään, katsoen kuinka reki lähti eteenpäin. Myös Petteri punakuono katsoi vielä pitkän ajan reen perään ja ihmetteli mikä se oli.

Muori rapsutteli poroa ja sanoi. ” Voi, Petteri kulta, jouluaika on täynnä taikaa. Kyllä, sinä tiedät, mutta tämä Petteri on uutta teknologiaa!” Petteri edelleen katsoi Muoria ja sitten turborekeä, jossa näkyi kuljettajan paikalla tyytyväisenä istuva Pukki.

Tällä kertaa turboreki lähti maan pinnalta metsänreitin, jotta joulutontut pääsisivät omille työpaikoilleen metsään. Muori vielä seisoj, katsoi kuinka reki lähti ja huusi mikrofoniin Pukille: ”Aja varovasti! Voi, että tämä teknologia... 1000 kilometriä tunnissa!” Pukki vastasi mikrofoniin: ”Älä huolehdi Muori! Tämä on huipputeknologiaa! 1000 kilometriä tunnissa... Nähdään illalla!” Muori korjasi teknokypärää päässään ja lähti pajalle.

Matkan varrella Pukki pysäytti reen monessa paikassa, jotta tontut pääsisivät omiin paikkoihinsa. Pian kuului: ”Seuraava pysäkki, Humppilan pururata”. Humppista jännitti kovasti. Reki pysähtyi, Humppis otti repun

ja hyppäsi kyydistä pois. Tontut, jotka vielä jäivät rekeen, huusivat: ”Hyvää Joulua ja työn iloa, Humppis! Soitellaan!” Pukki myös toivoi onnea ja menestystä ensimmäiseen joulutyöhön. ”Laita viesti heti kun löydät oman osoitteesi pururadalta. Osoite on ladattu navigaattoriin”, sanoi Pukki.

Humppis avasi kännykän, pisti navigaattoriin osoitteen. Navigaattorista tuli selkeä reittiohje. Hän painoi nappia ja rauhallinen, selkeä ääni sanoi: ”Nouse mäkeen ja kävele 50 metriä ylös, sitten käänny oikealle ja kävele 150 metriä suoraan. Humppis käveli kiltisti niin kuin navigaattori opasti.” Känny oikealle ja käveli 20 metriä. Pysähdy ison kiven vieressä. Olet perillä”. Humppis käveli vielä kiven ympäri ja kaikki näytti siltä niin kuin Muori kertoi.

Humppis otti vielä taskustaan paperikartan. Muori oli laittanut sen taskuun varmuuden vuoksi, kun hän valmistautui matkalle.

Tarkastettuaan paikan uudelleen kartalta, Humppis sanoi: ”Näyttää siltä, että olen oikeassa paikassa, se tarkoittaa, että taloni on suurimman kuusen oksalla!” Hän nosti oksaa ja näki siellä pienen oven. Ovessa oli kyltti ”Tervetuloa!”

Humppis otti kaulastaan avaimen, avasi oven. Miellyttävä piparinen tuoksu leijui sisältä. Talossa oli tosi kodikasta, lämmintä ja kaikki kertoi, että Pukki ja Muori olivat niin huolehtineet ja valmistelleet kaiken, jotta Humppis turvallisesti pääsi tekemään joulutyötään ensimmäistä kertaa metsässä.

Humppis haukkasi piparista ja hymy levisi hänen kasvoilleen. ”Kyllä, Muorin piparit ovat maailman herkullisimpia!”, sanoi Humppis itsekseen. Hän käveli pienen keittiön läpi, katsoi makuuhuoneeseen, jossa sänky oli siististi pedattu ja punaiset joulukuvioidut tyynyt koristelivat petiä. Talossa oli työpiste sähköisellä työpöydällä. Pöytä voidaan nostaa ja laskea eri korkeuksille kaukosäätimellä. Pöydällä oli lappu jossa luki: ”Pitkään samassa asennossa istuminen on haitallista terveydelle, työskentele välillä seisten ja muista tehdä taukojumppaa. Liike on lääke!”. Humppis teki automaattisesti kymmenen kyykkyä.

Ulkona tikka koputti puuta ja tervehti Humppista. Linnut, oravat, jänikset ja peurat, kaikki eläimet tulivat tervehtimään häntä. Pururadalla oli hyvin turvallinen ja rauhallinen olo. Humppis oli onnellinen, että pääse tekemään joulutyötä Humppilaan.

Humppis putsasi polun lumesta, joka johti talolle. Yhtäkkiä hän tunsu lumipallon pehmeän iskun. Hän katseli ympärilleen, mutta ei huomannut ketään. Ja taas joku heitti häntä lumipallolla ja kuului iloinen äänekäs nauru. Hän katsoi ylös ja siellä puussa, istuivat Ilona ja Oona. ”Ompa yllätys! No, kuinka päädyitte sinne?” Humppis kysyi. Ilona ja Oona hyppäsivät reippaasti puusta alas ja juoksivat Humppiksen luokse ja ystävät halasivat toisiaan.

Ilona kertoi, että Pattis tonttu soitti hänelle eilen ja kertoi, että tulet töihin tänne Humppilaan. Pattis tietää, että me olemme täällä, Humppilan pururadalla harjoittelemassa puissa hyppimistä. Täällä Humppilassa on niin valtavia puita, että on niin siistiä harjoitella hyppytreenejä. Humppis tunsu Oonan ja Ilonan erittäin hyvin. He tapasivat viime vuonna joulupajalla. Ilona ja Oona auttoivat pakkaamaan lahjoja. Oli kiire ja Pattis

kutsui heidät auttamaan lahjojen pakkaamisessa. ”Hei, tehdään selfikuva ja lähetetään Pukille, Muorille ja tontuille,” sanoi Oona.

”Kyllä jouluaika on täynnä taikoja,” ihmetteli Humppis!

”Nyt mennään, tutustumaan Humppilaan.” Ilona ja Oona näyttivät, missä ovat koulut, päiväkodit ja leikkipaikat. Ja tietysti he kurkistelivat koulun ikkunoihin. Lapset kuuntelivat tarkasti opettajaa ja kohottivat kätensä haluten vastata opettajan kysymyksiin. Päiväkodissa iloiset lapset tonttulakeissa leikkivät joulukuusen ympärillä ja koristelivat sitä joulukoristeilla ja lauloivat joululauluja.

Ystävät näyttivät Humppikselle niin monet paikat.

He kurkistelivat myös kunnantalon ikkunoihin. Humppis jopa koputti ikkunoihin, mutta kaikki siellä olivat niin syventyneet työhönsä, etteivät huomannee häntä.

Ystävät kävivät huiskuttamassa käsiään matkustajille juna-asemalla. Sitten he unelmoivat, jospa joulun jälkeen voisi lähteä yöjunalla Rovaniemelle suoraan Humppilasta.

Kun he kurkistelivat kirjaston ikkunoihin, siellä lehteä lukeva mies melkein huomasi heidät, mutta onneksi he onnistuivat piiloutumaan. Ja Humppilan lammessa on jopa talvella uimareita. Ihmetteli Humppis Kuntoportailla ystävät juoksivat ylös ja alas kisailemalla keskenään.

Voi kuinka vaikea oli kurkistella ison, vanhan ja tosi kauniin punaisen talon ikkunoihin. Ikkunat ovat suuret mutta niin korkealla. Mutta oli pakko katsoa mitä siellä tapahtuu kun iloiset äänet kuuluu jopa ulos asti.

Siellä innokkaat pelaajat pelasivat jotain aivan uutta peliä, josta Humppis ei ollut koskaan kuullutkaan. Lämpä-pallo? Hän sanoi kysyvästi. Ei, en ole koskaan kuullut tästä pelistä aiemmin. Mutta peli vaikutti mielenkiintoiselta, sillä iloiset pelaajat pelasivat niin innostuneesti.

Ilona sanoi:

”Kyllä me opetamme sinua ja tonttuja pelaamaan tätä peliä. Pelataan keväällä Korvatunturilla, opetetaan myös Pukille ja Muorille, heidänkin on mukava pelata, kun he ovat lomalla”.

Sitten ystävät istuivat pitkän ajan laavulla, paistoivat makkaraa ja keskustelivat tästä päivästä ja joulusuunnitelmasta.

Humppis sanoi, että hänen on vielä kirjoitettava raportti näkemästään Pukille. ”Me autamme sinua,” Ilona ja Oona sanoivat yhteen ääneen ja kaverit juoksivat Humppiksen luokse.

He lähettivät paljon viestejä Pukille ja Muorille. Humppis kertoi, kuinka mielenkiintoinen ja yllättävä ensimmäinen työpäivä hänellä oli. Ja miten kaunis luonto Humppilassa on ja kuinka paljon kilttejä lapsia ja aikuisia täällä pienessä Humppilassa on. Ystävät kirjoittivat viestejä työpajaan pitkään. Mutta sitten oli aika mennä nukkumaan ja Oona ja Ilona juoksivat kotiin. Ystävät sopivat tapaavansa aamulla auttaakseen Humppista hänen työssään.

Humppis meni myös nukkumaan, mutta hän ajatteli vielä pitkään, kuinka mielenkiintoinen hänen ensimmäinen työpäivänsä täällä Humppilassa oli. Hän nukahti huomaamattomasti, ja hänen iloinen hymynsä näkyi pitkään kasvoilla, joka kertoi menneen päivän ihanasta tunnelmasta.

Humppis heräsi kun kuuli, ”Yksi, kaksi, kolme, neljä... Syvä hengitys sisään ja ulos.” Hän katso ikkunasta ja siellä näkyi reippaita eläkeläisiä heti aamusta harjoittelemassa liikuntaa. He harjoittelevat tasapainoa, hengitysharjoituksia ja tervehtivät aurinkoa ja toivovat kaikkea hyvää tämän maan päälle.

Humppis katsoi hiljaa ja niin kovasti halusi liittyä jumppaamaan, mutta hän ymmärsi, että hänen oli pysyttävä piilossa kun hänellä oli tärkeä työtehtävä. Humppis päätti heti kirjoittaa viestin Pukille ja Muorille siitä, kuinka reippaita eläkeläiset tällä ovat. Ja olisi hyvä kun hekin pääsevät eläkkeelle, että he muuttaisivat Humppilaan.

Vielä hän kiitti siitä, että pääsi tekemään joulutyötä Humppilaan.

Vielä monta viestin ja kauniita kuvia hän laittoi joulupajan tontuille.

”Mutta, työ kutsuu”, hän sanoi itsekseen, pisti repun selkään ja juoksi tapamaan Ilonaa ja Onaa.

Vielä monta mielenkiintoista työpäivää oli edessä ennen Joulua ja niin moneen ikkunaan pitää vielä kurkistaa, ajatteli Humppis ja oli hyvin iloinen siitä.

Hän juoksi ja lauloi:

*Taikojen aika,
taas Joulu alkaa
Tip, tap, tip, tap lauletaan
Tontut nyt liikkeellä joka paikassa
ja Ikkunoista salaa kurkistelevat*

*Jokaisen kotiin he toivovat rauhaa,
paljon ystäviä ja lahjoja
Jokaisen kotiin he toivovat rakkautta,
onnea, terveyttä ja Hyvää Joulua!*

HYVÄÄ JOULUN ODOTUSTA!

Toivovat Humppis, Ilona ,Oona ja Marina. (Teksti ja kuvat, Marina Alapere)

